

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Helyben: Egész évre . 10 K Fél évre . . 5 „ Negyed évre 2-50 „
Vidékre: Egész évre . 12 K Fél évre . . 6 „ Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.

Felelős szerkesztő:
Dr. HEBRONY JÓZSEF
 Szerkesztő:
FRANK ZOLTÁN.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
 Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TARSÁ nyomdája
 A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

Egy közigazgatási bejárásról.

Miskolc, jul. 8.

(Fz.) *Dobieszky* Sándor Debrecen sz. kir. város országgyűlési képviselője és a debreceni máv. volt üzletvezetője csak éppen a minap tartott a magyar képviselőházban egy hatalmas és szakszerű beszédet, melyben azt fejtegette, hogy a magyar vidéki nagyobb városok minden rendű szellemi és gazdasági kulturális fejlődésének előmozdítására fordítson nagyobb gondot a kormányzás, e kulturális fejlődés főtényezőire: a minden rendű közlekedési (főleg vasút és hajózási) eszközök fejlesztésére és szaporítására.

Dobieszky hatalmas és szakszerű beszédét a „Budapesti Hírlap“ annak idején szintugy érdemleges tárgyalása tárgyává tette és ő is oda jutott okoskodásában, ha jól emlékszünk „Városok fejlesztése“ című cikkében, hogy igenis legfőbb ideje a közlekedési intézmények nagyobb gondú állami megteremtésével a közvetett városfejlesztéseknek, melyek aztán sokoldalú s

egybe gyűjtött szellemi és anyagi erejükkel míg egyrészt az ország kulturájának gócpontjaivá lennének, másrészt — s ez a nem kevésbé fontos része — magyarságukkal (mert így kívánja ezeket a beruházásokat is létesíteni a „Budapesti Hírlap“ idézett cikke) a magyar nemzeti állam végre valahára való tökéletes és erős kifejlesztetésének és hatalmas tényezőivé válnának.

De másrészt is egyáltalában nincs város széles e hazában, mely ha csak egy kicsike támasztékot lel ahhoz, hogy magát a közel és távol világgal valamelyes címen vagy anélkül is saját anyagi és erkölcsi fejlődése érdekében is összeköttesse, hogy azt keresve-keresett uton is meg ne tegye.

Hanem mi, no mi ebben elég kivételek vagyunk.

A Tiszáninnent a Tiszántúllal és viszont mindkettőt a fővárossal egybekapcsoló és szerencsés gócponti fekvésünk, nagy ipari és kereskedelmi forgalmu ki-

vételes viszonyaink között, akkor, mikor még remek szépségű természeti fekvése és környéke van városunknak, mely a turistáskodás révén való idegen forgalomnak városunkba terelésére is oly fölülte alkalmassá teszi speciális helyzetünket; hát akkor is még hosszú s mintegy 23 esztendő kellett ahhoz, hogy végre valahára legalább a vasúttól a Vöröstemplomig szaladgáljon egy villamos; de ahhoz már, hogy a népes vasgyárral, a kies Diósgyőr, Lilla-füred, avagy Görömböly-Tapolcával is, vagy pláne a közeli falvakkal is össze kapcsoljon, na, ahhoz már 30 év óta is igazán hiába beszélünk.

Legalább úgy látjuk, hogy a tervbe vett miskolc—diósgyőri vasút ismét és jó időre csak terv marad újból.

Előttünk legalább az a látszata, de viszont igazán örvendenénk, ha minden szenvedélyeskedés nélkül bennünket 30 évi ábrándozás után e látszólagos hittől a tárgyilagossá válóhoz megtérítenének.

TÁRCA.

Dalcsarnokban.

I.

Valahányszor nekem
 Pajkos örömhöz
 Csapongó a kedvem,
 Vagy ha a lelkemet
 Valami nagy bánat
 Szagatja, mardossa;
 — Mely mint a fergeteg
 Dúló harcot támaszt —
 Hozzát menekülök
 Múzsák dévaj lánya,
 Ilyenkor vágyódom —
 Dalcsarnok utánad!

II.

S miként a kis gyermek,
 Ki a gyertya lángján,
 Megégette kezét,
 S fájdalmasan sir bár

Mégis kíváncsian
 Meresztli rá' szemét,
 Te is égetsz rajtam
 — A lelkeim zománcán —
 Egy-egy kicsi sebet,
 De e kicsi sebtől
 A nagy, dúló vihar . . .
 Tova száll, beheged.

III.

Milyen is volna e
 Föld csupa virágból
 S a magas menny ege
 Apró csillag nélkül
 Csupa napsugárból!
 Mi lenne belőlünk,
 Ha csupa fenséges
 A magas Istenhez
 Mindig közel járó
 Volna földi részünk!
 Oh! a bölcseségnek:
 Bohóság dajkája!
 Nevelj bölcseségre,
 Dévaj múzsák haza! . . .

(Miskolc.)

Frank Zoltán.

Visszasikkasztások.

— Nem büntethető, büntető ügyek. —

Irta: Sziporka Zsolt.

I.

A lopás és sikkasztás bünténye között meglehetősen merész, éles és ellentétes is a *jellegető* vonás. De mondjuk úgy, hogy maga: a művelet is.

Lopni rendszerint örízetlen pillanatokban és örízetlen dolgokat szoktak; ellenben sikkasztani éppen ellenkezőleg örízett, sőt hivatali, de néha még a társadalmi nyilvánosság-nak is némi ellenőrzése alatt álló dolgokat is el tudnak sikkasztani.

Ebben aztán — t. i. a sikkasztásban — a művészet netovábbja természetesen a — visszasikkasztás . . .

. . . A visszasikkasztás legbájosabb és legmegnyugtatóbb esete például az, ami egy

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES ÍZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

Hogy miért tetszik nekünk az egész helyi érdekű vasút kiépítésének reménye ismét csak tessék-lássák és altassák dolognak, azt is megmondjuk rövidesen, minden kertelés nélkül, mint ahogy azt más hasábokon aggodalmas „ha“-ok közé elbujtatva olvassuk.

Hát azért, mert ha komoly a tervbe vett terv kiépítésének ügye, úgy akkor a közigazgatási bejárást akként eszközölni, amint azt kedden e hónap 5-én a bizottság tette, nem lett volna szabad.

A közigazgatási bejárás ugyanis olyan tessék-lássék munka volt. *Keleti* Dénes műszaki tanácsos és *Török* Emil a bejárást megelőző napon kimentek Diósgyőrre, vagy Lilla-füredig, vagy ha úgy tetszik tovább.

A bizottság ellenben a bejárás napján csak a város végéig ment ki, aztán visszatért egy magnum áldomásra a Koronára, ahol aztán megcsinálták és aláírták a bejárásról — a helyszínén felvett jegyzőkönyvet — ebéd után.

No már urak ez komoly érdekű ügyben és dologban nem megy.

Vagy nem komoly a dolog s így nem félnek az efféle helyszíni bejárás megtámadásától; úgy is jól van és lesz, ugyebár! Vagy komoly a dolog s akkor hogyan vetnek számot kötelességükkel és az esetleg annak elmulasztásából származható és felmerülhető megtámadatásokkal.

Mert hátha egyesek vagy társulatok várták ott önöket a helyszínén, a vezető vasút mentén sérelmeik, kívánságaik vagy egyéb előterjeszteni valójuknak a helyszínén való jegyzőkönyvbe vételére.

És ha aztáni efféle eljárások után, nincs a közvéleménynek a dolgok folyása

iránt se hite, se bizalma; vagy ha aztán jogos megtámadásban részesülnek és felelősségre vonatnak, akkor aztán igazán ne legyen ám kéznél a jajszó!

Hanem aki legény a kihívásban, az legyen legény is a számadásban, — a gáton!

Ezek után pedig nekünk még csak egy a kérdésünk: meg lesz-e hát igazán az a vasút, mert akárkinek nekelljen is, de — Miskolcra kell, különösen akkor, mikor fejlődése érdekében városunk önállósításáért kilincselnek ő kegyelmességük a mindent ígérő — minisztereknél.

Mi szónéklül és igazán szívesen fogjuk venni, ha ránk cáfolják, hogy igenis meg lesz.

Arad, Csanád, Békésmegye felvirágzásának egyik hatalmas tényezője lett a motoros vasút. Budapest kézzel, lábbal törekszik az idegen forgalomért és tessék nekünk elhinni, de mireánk is ránkérne már a sok taktikázás és praktikázás helyett egy kis becsületes és jó szándékkal megteremtett eszköze a boldogulásnak.

Sok az ám 30 esztendeig beszélni valami felett, hogy végre aztán még a 31 ik évben se legyen meg!

— **Tisza beszélt.** Báró *Bánffy* Dezsőnek a képviselőházban a költségvetési vita folyamán e napokban tartott s országosan általában nagy tetszéssel fogadott nagyszabású és hazafias beszédére gróf *Tisza* István a Ház utolsó ülésében az ő szokott politikai felfogásával már válaszolt is. Minthogy a beszédet egész terjedelmében csak kevéssel lapunk zárta előtt ismerhettük meg, a beszédnek *magyar politikai értékeire (?)* és *egyéni felfogásának érdemére (?)* lapunk legközelebbi számában még vissza fogunk térni.

rendszerint beleszól a papa, a mama, az egész rokonság, sőt a nem rokonság is.

Mintha bizony a bájos buzavirág szín szemű leány szíve vonzódása is, közös tanácskozás, közös választás és közös izlés tárgya volna, mint a kisasszonynak teszem a leendő — *hószománya!*

Hanem azért a kisasszonyt környező eme minden felfordulás dacára — ha ugyanis erős akaratú a visszasiikkasztó bájos buzavirág színű szem tulajdonosnője — ebből a visszasiikkasztásból származik rendszerint — boldog házasság.

No már pedig ennek a büntető cselekménynek mégis csak ez a lefőbb célja és törekvése is; no meg a legjobb — *eredménye is!* . . . Igaz-e kérem! . . .

II.

A második visszasiikkasztás történetének tárgya: egy csibuk, a nagyapám, meg a fia.

— **Miskolc, mint törvényhatóság.** Legutóljára — két évvel ezelőtt *Széli* Kálmán akkori miniszterelnöknél, — most gróf *Tisza* István jelenlegi miniszterelnöknél járt fönt városunk egy küldöttsége, akkor is, most is a mindenkor miniszterelnökök támogatásait kérve: Miskolc város önállósításához.

És valamint két évvel ezelőtt *Széli* Kálmán, úgy most meg gróf *Tisza* István is, mit tehetett egyebet Miskolc ezen kérésére, mint-hogy ígéretet tett, hogy a kérdést föltétlenül komoly megfontolás és tanulmány tárgyává fogja tenni.

Mintha nem is volna már ismeretlen előttünk, valamint az ország összes és mindenrendű és száz meg ezerféle ügyekben járó küldöttségei előtt a miniszterek és miniszterelnököknek *válaszok a küldöttségek fogadásához* című kézikönyvekben emberemlékezet óta belejegyzett ezen mondókájuk.

De legyen most elég annyi, hogy a már nem új és nem ismeretlen jó szándékkal a fővárosban ismét fönt járt e hó 6-án egy küldöttség *Miskolc önállósítása* érdekében és hogy a mostani miniszterelnök is tett, számos elődéhez hasonlóan ismét egy — *ígéretet*.

Hogy most már azután lesz-e városunk önállósításából valami vagy sem, az persze majd megváltik. Mert hiszen a miniszterelnökök sokat ígérgetnek. Jól tessék: hisz az a *legelőcsőbb* munka a világon és a legjobb — *masslag* is.

A nagyfontosságú, — de szemünkben sajnálatunkra annyi sikertelen múlt után még mindig kétséges — ügyben való küldetés története egyébként ez:

Miskolc város önállósítása érdekében (a legnagyobb titoktartással, nehogy valaki megtudja) e hónap 6-án dr. *Szentpáli* István polgármesterünk vezetésével a miniszterelnök mint belügyminiszternél egy küldöttség járt, melynek tagjai: Kun Bertalan ev. ref. püspök, Zelenka Pál ág. ev. püspök, dr. *Szentpáli* István polgármester, Lichtenstein József, Soltész N. Kálmán és Bizony Ákos orsz. képviselők. Grünfeld Ödön, Koos Soma ker. tan., Mikuleczky István, Görgy László üzletvezető, dr. Rác György, dr. Markó László, Schrecker Lipót, dr. Nagy Péter, dr. Szabó Gyula kir. tan. voltak.

A miniszterelnök mint belügyminiszter a küldöttséget hivatalos helyiségében, esti fél 6 órakor fogadta.

A küldöttség nevében dr. *Szentpáli* István beszélt, első sorban kiemelte azt, hogy Miskolc városának önállósítása érdekében már évek

A nagyapámnak volt egy jogászfia Eperjesen és egy kedves családi erekiye csibukja Miskolcon.

Ezt a csibukot Aladár jogász gyerek már nagyon régen szerette volna magának vallani, de az öreg — nagyapám ugyanis — mindig huzta és halasztgatta az oda ajándékozás határidejét.

— Majd ha végeztél a joggal, — mondá egyszer Aladárnak — addig nem adom.

Egy karácsonyi szünetre aztán vakációzni jött el haza Aladár úr.

A vakáció végén az öreg és jó kedélyű nagyapó a fiút kocsin és személyesen kísérte ki az állomásig.

Aladár látva apja jó kedélyét, közel a vasúthoz, már félő bizalmaskodással mondja az öregnek.

— Apám ha a csibukját keresné, hát ne

szív, egy kecses leány és legény között eshet meg.

A buzavirág színű kecses leány például egy szép napon egyszer azt veszi észre, hogy egy jogos, de a veszendőségre már eleve reákszánt dolga — szíve — észrevétel nélkül bár . . . de elveszett!

Ekkor a buzavirág színű bájos leány, a leányos jóérzék magnetizmusánál fogva először is megtalálja azt egy legényembernél. Akkor aztán a buzavirág színű szemek delejező s a barna hajfürtök szívet kötözgető és bogozgató erejénél fogva *visszasiikkasztja* azt a sikkasztóval együtt. Előbb apró lábcskáikhoz térdre erőltetve a fiatal urat, hogy aztán a szívéhez emelje, mint ahogy egy nyíló rózsaraburól a tüskés, de erős és zöld ágára, amelylyel együtt egy csak és egész is csupán . . .

Ebbe a visszasiikkasztási bűn esetbe aztán

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknek, légzőszervek hurutos bajainál** úgy mint **idült bronchitis, szamarhurut** és különösen **lábbadozóknál influenza után** ajánlatik. — Emeli az étvágyat és a testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izadást. — Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegünkint 4. — kor-ért kapható. — Figyeljünk, hogy minden üveg alantli cszaggal legyen ellátva:

F. HOFFMAN-LA ROCHE & Co. vegyészeti gyár BASEL (Svájcz).

óta hever a polgárság kérvénye a belügyminiszteriumban; mai tartalmat, érvdús beszédében újból előadta mindazon már jólismert okokat, melyek Miskolc város polgárságának ezt a régi, nagy és igazságos kérését indokoltá teszik, Miskolc város 45 ezer lakosa nevében kéri a miniszterelnököt, hogy Miskolc városát is önálló törvényhatósággá emelje.

Graf Tisza István miniszterelnök a polgármester érvdús és nagyfontosságú beszédére a következőket válaszolta:

„Ertem és méltánylom Miskolc városának azon törekvését, hogy az önálló törvényhatóságú városok sorába lépjen. Miskolc városát ez ügy nagyságánál, mint jelentőségénél fogva kétségkívül joggal megilleti.

Tudom, hogy Miskolc városa az ország egyik legélénkebb és legfejlettebb városa.

A kérést feltétlenül komoly megfontolás és tanulmány tárgyává teszem. Az természetes, hogy mint komoly ember, csupán formális ígéretet nem akarok tenni, de arról biztosíthatom a küldöttség tagjait és általuk Miskolc városát, hogy kérésüket teljesen indokoltnak találom és azt lehetőleg előmozdítani töreksem.

A miniszteri ígéret tehát a régen heverő kérvényre újból megvan. Hogy mit fog hozni, az — majd megvállik.

Annyi azonban bizonyos, hogy mi, — azaz városunk polgársága — az ügy érdekében igazán minden lehetőt megtett már.

Budapesti levél.

1904. július 7.

Nincs többé uborkaszegz! (Akár csak kopasz fej.) E felkiáltást azért hangoztatom, mert egy néhány év óta a hírlapi kacskák nem jelennek meg a közélet vizein, a fumei cápa is otthagya a quarnerói öblöt és legfeljebb az olasz partokat veszélyezteti. Miért nincs uborkaszegz évek óta? Hisz erre az események felelnek. Mu't évbén az obstrukció, sűrű kormányválság, vagy mint Mezei Ernő kollégám nevezi, a „hideg forradalom“ abszorbeálta az egész szegzont. Hiába hívja Mezei „hideg“nek e mozgalmat, lázban égett akkor mindenki, kivéve az ország tápdijasait, a leltári mamelukokat, a mindenkori kormánytámogatókat. Az idén — bár II. Tisza úgynevezett „erős“ keze mindent letört — még sincs uborkaszegz, az

országgyűlés nüködik, II. Tisza a galaci esetben galacsint gyúr s ezzel dobálja a nemzet nyelvét s érzületét, Bánffy beszédet mond, a granicsár „közjogot magyaráz“ a „Corpus Juris“-ból. Szegény feje, talán azt se tudja mi fán terem ez, de azért dobálózik paragrafusokkal, sőt a horvátok álmát jogosnak meri mondani. Legyen „horvát királyság“ mondja ő, persze, ha nem is in naturam, de legalább papíron, a többi majd magától jön; egy kis vérengzés, lázadás, magyarok üldözése, magyar feliratok, magyar zászlók sarba tiprása, tüntetés a Jellasics szobor előtt, stb.

De ne vágjunk elébe az eseményeknek. Ne álmodjunk, ne fessünk rémképeket, hátha nem olyan fekete az ördög, aminőnek festik? Nézzük és taglaljuk e hét fontosabb eseményeit.

Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottsága e héten kireperálta sok rossz hibáit avval, hogy Eötvös Károly indítványára kimondta, hogy magyar udvartartást követel, s míg az meg nem lesz, a civillista felemelésére egy filélt se szavaz meg. Elhültek és szörnyűködtek a mamelukok s II. Tisza lapjai gúnyolni kezdték a fővárost, persze az fájt a legjobban nekik, hogy a fővárosi kerületek orsz. képviselői is felszólítottassanak a civillista elleni szavazásra. Az öreg Podmaniczky és hű társai az ily ordrét nem szeretik. És mosolyognak a főmosolygó muftival II. Tiszával. „Meg lesz azért a civillista emelés, meg lesz!“ hangzik kórúsbán. S mi is tudjuk, hogy meg lesz, mert szeretnénk látni olyan határozatot, melyet a muftiek beadnak, hogy azt a mungók meg ne szavazzák. Azonban a székesfőváros határozata mégse tetszett Tiszáéknak, valamint nem tetszett az, hogy a költségvetési vita még mindig tart. Már is egy órával meghosszabbították az üléseket. Az ellenzék ezt azzal fogja viszonozni, hogy déli 1 óra felé a határozatképességet fogja konstatálni s a szegény mamelukoknak ebben a kánikulában ott kell maradniok 3 óráig, mert a tanácskozást csak úgy lehet folytatni, ha százan vannak együtt. Mert (kormánypárti lelkiismerettel) unalmas ám halgatni Bizony Ákos politikáját II. Tisza ellen, amint keményen ostromozza a kormány nemzet-

ellenes politikáját, Smialovszky Valér, Nagy Sándor, Ulvay Ferenc, Molnár János, Babó Mihály beszédeit, legfeljebb akkor volt egy kis élénkség, mikor egy oláh brátye, Vlád Aurél nevű, a becskorát hajgálta a levegőbe s azt kiabálta, hogy ő oláhok született s büszke arra, hogy ő oláh. Letorkolták ám az üvegfű brátyét, Olay Lajos keményen, Bánffy Dezső pedig finoman.

Igen is. A hét szenzációja Bánffy Dezső felszólalása volt. A volt miniszterelnök az ellenzék padjaiból szólalt fel. Pikáns dolog is az, legalább a mi politikai közéletünkben, hogy egy bukott miniszterelnök ne üljön az utód háta mögé, hanem szakítva a múlttal, megtagadva önmagát, ellenzékét képezzen. Az igaz, hogy a jelenlegi helytartónk, II. Tisza ellen minden tisztességes ember ellenzékét képez. Bánffy megtette azt a csudát, hogy lecsejülte az akkori Bánffyt és oly programot adott, melyre egykori hívei elhültek. Némán is hallgatták, legfeljebb Gajárnék sziszentek fel néha, mikor Bánffy a vámközösséget magyarázta Ausztriával, meg mikor azt mondta, hogy a királylyal meglehetne csinálni a nemzeti vívmányokat, csak fel kell őt világoztatni. Azt már közönyösen fogadták a leltári alakok, mikor Bánffy kijelentette, hogy a költségvetést el nem fogadja. Fejtűnést keltett Khuen-Héderváryról tett leleplezése, mert mikor ez a jeles úr horvát bán volt a magyar államesznet Horvátországban nem tudta ápolni, sőt gyűlölté tette. Mikor a király lent volt Zagrábban, azt kiáltották a horvátok: éljen a horvát király! (Persze horvátul) Pedig horvát király nincs, s így a granicsár nem ápolta kellőleg a magyar államesznet. Bánffy ekkor önmagát is hibáztatja, hogy akkoriban erélyesen fel nem lépett, hanem csak — saját bevállása szerint — tanulmányozta a kérdést. Bizony az öreg hiba volt Bánffy uram. Majd beszélt a nemzeti vívmányokról, nem tartja a paritással megegyeztetetőknek, hogy a kaszárnyákon német és magyar felirat is van, mert vagy legyen tiszta német, s ekkor ez sérelem, vagy tiszta magyar, mert így a magyar mint nemzetiség soroztatik be, nem mint állam. Bánffy beszéde az ellenzéken elég tet-

keresse, mert az már — nálam van! S azzal a téli kabát belső zsebére mutat.

Az öreg mosolygott és csak annyit szólt rá:

— No, no; kicsit korábban vitted el, de meg el is árultad magadat.

Az állomáson aztán sürgés-forgás között megtörtént a jegy-váltás, meg a kölcsönös elbucúzgatás is, apa és fiú között.

Mikor pedig a vonatra felszállt Aladárral, a vonat is már indulni kezdett Eperjes felé, az öreg hirtelen feléje szól:

— Igaz is az Aladár! Majd is elfelejtetem neked megmondani, hogyha Eperjesre érsz és a csibukot keresnéd, hát ne keresd, mert az már — nálam van megint! . . .

III.

Ami pedig alább következik, hát az se utolsó história ám.

Ennek a hőse egy borsodi néhai földes úr, meg a felesége, meg a fiacskájuk az egy éves kis fekete szennű Jancsika.

Máthé Miska földes úr igen derek férj, jó gazda, a mellett amint mondják, ha rá jött a hava, hát ugyan mokányú mulató gyerek volt.

Sokszor is pörölt és sirdogált e miatt a felesége, hanem hát rendszerint mégis csak szétozoltott fejük felől mindig a házasetlet boús fellege.

Egyszer azonban mégis több volt a dolgot a soknál.

Miska barátunk Miskolcon ugyanis nemcsak a piacra vitt búzát muzsikáltatta el a Fehér lóban, hanem mikor már annak az ára elfogyott, hát beüzent (még a régi jó világban történt ugyanis) a nemes városnak szőlőfürttel díszített székházába, hogy küldjék ki a város dobosát — mert licitációt akar tartani!

A zsinóros dobos — hajdú meg is jelent s Miska pajtás annak rendje-módja szerint eladta a két sárgát, ujdonat új hámmal és bricskával együtt a szirmai regálé bérlőnek, Mózes gazdának, mint legtöbbet ígérőnek.

Aztán pedig annak árát is elvervén, mint ki dolgát jól végezte, ért haza Disznóhorváthiba a sógora kocsiján.

De már erre az asszony is kijött a sodrából s kereken kijelentette: hogy egy percig se marad, megy haza, az édesapjához.

— Hát eredj! — válaszolta Miska. — Viheted az összes motyodat is, ha úgy tetszik.

S mire Miska másnap mámorából felébredt, hát bizott az alatta lévő ágyon kívül nem is maradt ott ám semmi.

Még Jancsika is eltűnt böcsöstől. Miska nem szólt semmit; bevárta az estét, befogatott és elindult.

Jó három óra mulva tért meg, vissza, haza.

A cselédek pedig a sötétben valami ügyetlen formájú tárgyat vittek be a szobába.

A bücsű volt a kis Jancsikával együtt.

— De már ez csak első sorban is az enyém — dünnyögi a bücsű felé hajló Miska pajtás — hát már ezt az egyet biz én — vissza loptam! . . .

S lám lám! másnapra az asszony is csak — haza került!

IV.

A negyedik visszasikkasztási esetem egy távirat, amit a szerkesztőségünk kapott nem rég. Ime ide írom:

„Budapest, . . . hónap . . . X-én. Kassán ma az ügyészség letartóztatta Hossza Gábort, aki Charonban (Amerikában) honfitársaitól 60,000 koronát elszedett és ide szökött.

Ez volt a távirat és én azt olvasva, úgy hiszem méltán is gondolkodtam el fölötte, hosszasan, csodálkozva.

Istenem hová is lesz már ez a világ, mikor a sikkasztók ments-várából és eddigi menekvés helyök Eldorádójából — Amerikából — is, már akad, aki az esetleg tőlünk elsikkasztott sikkasztók pénzét is, visszatudja hozzánk újból — sikkasztani! . . .

Hová is lesz ez a világ már, hová lesz hát! . . .

szést keltett, ámbar én legalább most se hiszek neki s mostani — talán dicséretes — fellépése nem expialja a mult rettenetes bűneit. Nem hiszem, hogy politikus csak évek múlva jöjjön rá, hogy akkor, amikor a hatalom zenithjén van s mindent megtehet, akkor nem teszi meg s végtére most odalyukad ki, hogy — tévedett. Bánffyt csak azért illetheti dicséret, hogy most ellenzéki s a gyűlölt Tiszarendszer ellen küzd.

De elég ennyi a politikából kedves miskolci atyámfiai. Azonban talán helyes volt, hogy ennyire kiterjeszkedtem, legalább megértették, hogy miként áll a bál. A hétnek másik nevezetes eseménye volt egy főhercegi keresztelő a budai várban. A legmagyarabb főhercegi ágának, József főhercegnek újszülött fiát Mátyásra keresztelték. Legyen is méltó a kis herceg erre a dicső névre s szerezen nekünk örömet, ha felnövekedik.

A közvélemény még mindig foglalkozik a német nevet felvett Zsögöd—Grosschmied professzor esetével. Mentségül azt hozzák fel hívei, hogy Koburg—Koháry herceg is elhagyta a Koháry nevet, holott a vagyont is Kohárytól örökölte. No de ezt nem szabad példának venni egy udvari tanácsosnak.

Szegény vasutasoknak még most se hagynak békét. Tudjuk, hogy a 13-as bizottság tagjait a törvényszék felmentette, most meg a rákosi pályaudvar alantas közegait vonják felelősségre. Nos ha a hivatalnokok nem köztisztviselők, akkor ezek a szegény váltóőrök, fűtők, mozdonyvezetők, pakolók se azok. Reméljük, hogy a törvényszék felmenti őket.

A fővárosban egy színházzal kevesebb lesz. Thália papjai régen nem játszottak benne, de most valószínűleg névleg is megszűnik színház lenni. Ez a szerencsétlen Kisfaludy színház. A napokban lesz az árverése. Volt — nincs. Senki többet harmadszor!

Mártonffy Imre.

Szombat.

— Közéleti szemelvények. —

Miskolc, július 8.

A mi hétfégi, ünnepi számunk, *vasárnap* helyett lapunk eddigi beosztásánál fogva *szombat*on jelenik meg.

Ekkorra végig futott fölöttünk egy városunk, valamint vármegyénk, sőt az egész ország figyelemre méltó eseményeinek legjava és legnagyobb része és sokszor, sőt legtöbbször olyanynira tanulságos dolgok, melyek egy gyűjtő kézben egybe szedve és aztán egy egybegyűjtő szemlélésre gyakorlott szemem mintegy *keresztüllátva*, ha az olvasó közönség nagyobb, — erre rá nem ér, vagy erre ki nem gyakorlott zömének visszaadónak, bizony-bizony nemcsak érdekessé, de *tanulságosabbá* válnak szinte önként kínálkozó igazságokkal, — melyek egybe gyűjtve lévén, már úgyszólván érzékelni kell csak, — mint akár hány vezércikk.

Mert míg egy-egy vezércikk egy *gondolat*, ez az egybegyűjtés viszont az egész országra kiterjesztve szinte maga, a *gondolkozása*, vagy egy heti és *tanulságos cselekvése*.

S úgy érezzük, hogy e szemelvények néha és a követelményekhez képest esetleg szükségessé váló magyarázatokkal együtt több értékű lesz, sok cséphadarással vetélkedő szóvirágnál.

A német szó kiküszöbölése.

A temesvári kereskedelmi- és iparkamara legutóbbi ülésén Tedeschi János kir. kereske-

delmi tanácsos, kamarai alelnök azt indítványozta, hogy a kamara tárgyalási nyelve ezentúl a magyar legyen. Bevalljuk, némi meglepetéssel, sőt a röstelkedésnek bizonyos érzésével olvastuk a híradást erről az indítványról, mely szándékában, céljaiban kétségtelenül minden dicséretet megérdemel, az indítványozót méltóvá teszi a tiszteletre és a becsülésre, de épen, hogy ennyire csak helyesítés járhat ki neki, az mutatja, hogy mily hiány várt idáig a pótlásra. Mert, hogy ha most indítvány kell a magyar nyelven való tárgyalás meghonosítására: ez annyit jelent, hogy eddig nem volt magyar a tárgyalás nyelve. Nos azonban, jobb későn, mint soha. A kamara tagjai egyhangu helyesléssel fogadták az indítványt és határozattá emelték, hogy a temesvári kereskedelmi- és iparkamarában ezentúl magyar legyen a tárgyalás nyelve. Akik magyarul nem tudnak, felszólalhatnak a tanácskozásban németül is; de hisszük, hogy ilyenek már ma is kevesen vannak és reméljük, hogy a jövőben hamarosan elfogy a számuk. De ne legyen ám ez a határozat írott malaszt; az nemcsak a nemzeti állam szempontjából fontos, hanem a kereskedők érdekében is. A temesvári kamaráról szólnunk; de az erre vonatkozó igazság érvényes mindenütt, ahol — aktuális. Mert ha meglepetés is, hogy a temesvári kamara csak most magyarosodik: nem meglepetés, hogy a hazai kereskedelem megmagyarosodásában még sok a kipótlandó.

Kereskedőkhoz kereskedői nyelven illik szólni, de az is bizonyos, hogy tágabb népszerűségébe vagy legalább is a társadalom köznyelvébe erősen belejártszik, hogy a magyar kereskedelmet nem tartjuk még ma sem eléggé magyarnak, valami idegenség emel választfalat közte és a magyarság között, aminek a föltételezése egyenként bizonyára csak ritka esetben állhat meg, de kasztra alkalmazva, mint egy osztály szokásainak a megjelölése már inkább közelebb jut az érvényességhez. Temesvár példája pedig legyen arra való, hogy akik még belül vannak a körön: a maguk érdekén munkálják, ha minél nyilvánvalóbban tesznek bizonyosságot, hogy követik a példát.

Mert bizony-bizony mondhatjuk, hogy e hazában még sok a vidékek szerinti tót, német, olasz, oláh, szerb s ki tudja milyen cégtábla *kereskedelmi érdekből* úgy a *külsőséges*, — hát még a belső — jó hazafiaság nagy kárára.

Sőt még egy nemrég megtartott közigazgatási bejárás utáni s nálunk a *Koronán* megtartott magnam áldomáson is két nagyállású műszaki magyar tisztviselő *német felköszöntőt* tartott a jelenvolt köztisztvisztek iránti állítólagos udvariasságból, akik pedig tősgyökeres és magyarul jól beszélő somogyi magyar fiúk voltak!?

Aztán még ne legyen igaza Bánffy bárónak. Legalább a Gajári Ödön újságja „Az Újság” azt mondja a beszédéről, hogy több volt benne a fényesség, mint az erő!

Hát nem is ártott volna még több erővel oda mondani a magyarság jogos érdekeit, követeléseit.

Ha a magyar legény: osztrák katona.

Állandósítani kell ezt a címet is ám, úgy látszik, hogy még az aradi honvédegyalozredben is teljesen osztrák lehet a katona-nevelés. Egy egészen apró hibáért azzal büntetett egy tartalékos honvédtizedes a századosa, hogy levétette vele a nadrágszíjját és ezen felakasztotta a fogásra a szerencsétlent. Egy társa levágta a fuldokló ember nyakáról a szíjat. Mikor panasza ment Hadfy Imre alezredeshez, azt a választ kapta, hogy:

— Ilyen tréfasáért nem kell fűhöz-fához szaladni!

Megdöbbenő a cinizmus, amelylyel az emberkínzást az aradi katonai körök elmondják. Így adják elő:

„A szóban forgó százados csakugyan nyakába dobta a nadrágszíjját egy tartalékos katonának s azután a fogásra akasztotta. Azonban ez csak megszegyenyítés akart lenni, amiért az egyenruhája nem volt rendben, de kínzásról szó sem lehet, mivel a tizedes a földön állott s a hurok csak lazán volt a nyakára vetve. Az is tény, hogy

Wilhelm József századcipész oldotta le a fogasról, de épenséggel nem fuldoklott, sőt fájdalmat sem érezhetett. Hadfy Imre alezredes, zászlóaljparancsnoknak nem volt tudomása erről az esetről. A felkötött póttartalékos a századosnál jelentkezett ugyan zászlóalkihallgatásra, de alkalmatlan időben jött s miután parancsnoka kijelentette előtte, hogy csak tréfa volt az egész, elkérte a katonakönyvét s lemondott panaszaról.

A vizsgálat különben megindult ebben az ügyben s Nyíri Sándor honvédelmi miniszternek táviratilag tettek róla jelentést.

Hát akik ilyen vérlázító cinizmussal tudnak és mernek beszélni emberkínzásról, azokat meg kell mőresre tanítani. Magyar véreinkkel így nem hagyunk banni! Várjuk a honvédelminiszter retorzióját és figyelemmel is fogjuk kísérni az ügy mindeu fázisát. Hát aztán kell ezt még apostrofálni is!?! . . . Ugyebár, hogy — nem kell!!!

A zsandár-javaslat.

A debreceni zsandár-párti mosakodók megnyugtatóra, — ahol ugyanis a közgyűlés ellenzéke Debrecen város területére a zsandárság behozatalának javaslatát, mint az autonómiai jogok csontkítására való egyik alattomos Tiszaféle törekvést elvetette, — hogy Tisza tervszerűen akarja megrakni a városokat csendőrséggel és a városi tanács, meg a 48-as polgármester felsőbb nyomásra kénszerültek a zsandár-javaslat áterőszakolását megkísérteni, a debreceni független ujság közli az aradi „Függetlenség” című lapból az alábbi sorokat:

„Enlítettük, hogy a belügyminiszterium legelőbb Szabadkán, Debrecenben és Aradon akart kísérletet tenni Tisza István „zsenaialis” ötletével, az ugynevezett városi csendőrséggel, mely a rendőrséget helyettesítette volna. Néhány hét előtt itt járt Aradon Kosztká Pál csendőrezredes, aki a belügyminiszter megbízásából tárgyalat ebben az ügyben előbb Urbán Iván főispánnal, majd Institoris Kálmán polgármesterrel és Sarlot Domokos főkapitánnyal is. Úgy tudjuk hogy ezek az urak nem idegenkedtek az eszmétől, de abban történt megállapodás, hogy előbb megvárják, mi lesz a sorsa a javaslatnak Debrecenben? Nos, Debrecenben megbukott a zsandárjavaslat. Meg fog bukni — Aradon is.”

Aki elolvassa az aradi laptárs ezen híré, mondja a debreceni laptárs, lehetetlen, hogy pillanatig is kétségben legyen az iránt: felülről erőszakolják-e a zsandár javaslatot vagy sem? Hiszen nálunk is úgy kezdődött, ahogy Aradon. Kosztká Pál zsandár-ezredes lejtött és tárgyalat a főispánnal, aztán ketten a 48-as polgármesterrel és így tovább. Vagy csak nem akarják beadni a világnak azt a bolondgombát, hogy Debrecenben Gál István és társai (ottani derék civis képviselők, szerk.) sürgették a csendőrk behozatalát?

Bizony mi is azt hisszük, hogy nem. Hanem ezek után mi is azt várjuk csak, hogy mikor kerül *reánk* a sor, ha ugyan kerül. Különben Miskolc már (sajna!) nem is olyan veszedelmes ám, mint aminő *hasafias* még jó *öregapáink* idejében volt. Biz az elég kár is.

Földosztás.

A nem rég történt szajoli esethez hasonló földosztás megdöbbenő híré hozták Nagybecskerekéről. A híradás szerint ötszáz magyar-ítelbei paraszt megszallotta Jenovay Imre földbirtokos pusztáját, hogy azt maguk között felosszák. A parasztek pert indítottak ennek a földnek a birtokáért, melyet mind a három forumon elvesztettek és most ezen az uton akarják igazukat megszerezni. Az alispán csendőrséggel és katonasággal a helyszínére ment. Amint a szajoli földosztás oka is csak végső elkeseredés lehet, akképp csordultig tele kell lennie a magyar-ítelbei parasztek lelkének is keserőséggel. Nagyon nagy okának kell lennie, ha ehhez az eszközhez fordul a magyar paraszt. Nem katona- meg zsandárpuska kell oda, hanem alapos és igazságos új vizsgálat a perben, meg valamelyes általános a földhész nép javát és éhségét csillapító intézmények. Hiszen mihez is nyúlna a szegény kapa, kaszához szokott ember, ha nem ahhoz. De mikor még

Debrecen is *nagybérletként* adja oda rengeteg vagyonát — csoda e a sokszor, sok helyt tapasztalható békétlenkedése a népeknek.

Nem jól van ez így urak, gondolkodjunk! és tegyünk!! . . .

— δ. —

AVAS ALJÁN.

A grófné gyűrűje.

Egy pompás tavaszi estén történt, ahogy a grófné a park csodaszép bokrai és virágos ágyai között sétálgatott, szemközt találkozott Tihamér gróffal, a vármegye legdaliásabb, legszebb gavallérjával . . .

Ne haragudjál nyájas olvasó és nem olvasó, hanem folytatóni tovább e remek mesét, nem is ez volt az írásom célja. Csak szeliden beakartalak csapni. Beakartalak ugratni, hogy ezt a hasábot olvassad. Ha „A hangzatos címek” vagy egyéb más fejet adtam volna ennek a pár sor írásnak, bizonyosan ásitva félre dobod az ujságot.

Mert hangzatos cím kell nekünk, mentül furfangosabb, mentül ravaszabb. A Hecht bankház csuda módon kieszelt meséi kellene nekünk. Izgató, rejtélyes. Az ami őszintén nyíltan bevallja, hogy mit árul, nem kell az olvasónak. Elovassza a címet, esetleg tán még belekap egy két helyen, ott a hol ritkább betűvel van szedve, vagy rövidebbek a sorok, azután lecsapja a lapot vagy könyvet. Ejh hiszen a betű is arra való, hogy izgasson.

Van benne valami ráció, mert főképen így érdekes, de hát mégis csak olyan zsákba macskát árulás ez. Szeretik is az írók ezt a mókát nagyon. A hangzatos cím olykor többet ér a munkánál, mint mikor a gomb többet ér az egész öltözet ruhánál. Sétálj csak végig óh nyájas embertársam egy nagyobb város utcáján és szenteld figyelmedet egy pár percre negyed órára a kirakatokban olvasható feliratokra, vagy nézz meg figyelmesen egy ujságot, különösképen a hirdetések oldalát. Hogy erőlködik valamennyi feltűnni, mind az első akar lenni, szinte látni, hogy nyújtja mind a kezét előre, engem olvass, engem nézz meg, én vagyok az igazi, itt vagyok. Ebben az iszonyatos erőlködésben jutottunk azután oda, hogy kezdünk nem hinni ezekben a mesés címekben. Valamiképpen rájöttünk arra, hogy ezek az urak kegyes csalást művelnek.

Letűnt a becsületes, egyszerű címek kora, — a belvárosi orvos büne, vagy a mosóné titka, avagyis a kárpáti kastély — ha hasonló címek ragadják meg figyelmünket e zajos ideges világban. Nem nyughatik tőlük az ember semmiképen. Mint az éhes és szemtelen legyek folyton ott repülnek körülöttünk, csípnek, marnak.

A cím a fődolog, a munkának a feje, veleje, ha ez hamis, hamis az egész és ha rajta kapunk valakit, hogy ravaszodik a hangzatos címmel, vissza él birodalmunkkal, nem olvasuk többet, mint mikor egy 3 évi jótállással hirdettet valódí angol kronometer helyett hitvány krumpfli órát kapunk és mérgeledünk. Az írásnál legfeljebb az elpocsékolott időt sajnáljuk, vagy tán még mulattat is, de a portékánál már a zsebünk rovására tanulunk.

És hogy következetes legyek: — Tihamér gróf már messziről üdvözölte a grófaét, ő a vármegye legdaliásabb legszebb gavallérja.

Leszih Andor.

UJDONSÁGOK.

Büszkélkedtél, páváskodtál.

Büszkélkedtél, páváskodtál.
Nem volt, nincsen istened . . .
Kivettem a szívemből,
Megtagadtam a neved.
Szakadjon rám a magos ég
Minden hulló csillaga,
Ha még hozzád visszamennék.
Visszanéznék valaha.

Hej, diófa, vén diófa
Hullasd, hullasd leveled.
Ne tudd, ne bánd, hogy a szívem
Siratgatód, temeted.
Ne tudd, meg, hogy megtagadtam,
Akit most is szeretek . . .
Temessetek, sirasatok
Sápadt, hulló levelek!

Gyökössy Endre.

Személyi hír. Zelenka Pál ág. ev. püspök, tegnap hivatalos ügyekben Rimaszombatba utazott.

Miskolciak a pénzügyminiszternél. A Borsod-megyei Vendéglősök és Korcsmárosok Együletének egy küldöttsége csütörtökön dr. Köszegi Armand egyleti ügyész vezetése alatt tisztelt Lukács László pénzügyminiszternél, akinek helyzetük javítását sürgető memorandumot nyújtottak át. A miniszter megígérte, hogy a vendéglősök ügyét beható tanulmány tárgyává teszi.

Halálozás. Farnyik Mihály, az alsó miskolci római káth. egyház tanácsosa, volt városi képviselő, 75 éves korában csütörtökön d. e. elhunyt temetése ma d. u. 5 órakor lesz a Zöldfa-utca 33. szám alatti gyászszobában.

Új vonal a boldvavölgyi vasúton. A kereskedelmi m. kir. miniszter f. évi június hó 27-én 43,149. szám alatt kelt rendeletével előmunkálati engedélyt adott a boldvavölgyi h. é. vasút részvénytársaságnak a m. kir. államasútak Mád—Zombor állomásától Mád, Rátka, Tálya, Aldó-Golop, Abaujszántó, Kér, Tuzsapuszta és Gibárt községek határain át a m. kir. államasutak Forró-Encs állomásáig vezetendő rendes nyomtávú gőz, — esetleg motoros üzemű helyi érdekű vasútvonalra. — Bizton reméljük, hogy e vasút ügye, melyre vonatkozólag már hosszú évek óta több rendbeli tervezés eredménytelen maradt, most végre eljut a kiépítéshez, mert az engedély egy jelentékeny vasútvonalat már üzemben tartó részvénytársaság nyerte el s így komolynak kell tekintenünk azt a törekvést, hogy ha a megyék községei és az érdekeltség a kellő hozzájárulást megadja, a tervezett vasútvonal ki fog építtetni.

Katonai cikkek szállítása. A m. kir. kassai III. honvéd kerületi parancsnokság közhírré teszi, hogy a m. kir. kassai III. honvéd kerület alább felsorolt állomásai részére 1904. évi október 1-től 1905. évi szeptember 30-ig több szükséges katonai cikkek, úgy mint tüzifa, szén, szalma stb. fognak nyilvános ajánlati tárgyalás útján biztosítani: Kassa, Eperjes, Igló, Miskolc, Eger, Sátoraljaújhegy, Munkács, Ungvár, Szatmár-Németi, Máramarosziget, Nagy-Karoly katonai állomások számára, Közelebbi felvilágosítások, valamint utmutatás az ajánlati mintára nézve fentemelt parancsnokságoknál nyerhető.

Századgyakorlatok. Az idei nagy gyakorlatok pótló századgyakorlatok megtartása céljából, a miskolci cs. és kir. 65-ik gyalogezred két százada Forró-Encs alá menetelt, hol a kassai 34-ik gyalogezred két századával fognak egyesülni.

A miskolci kereskedők és kereskedő ifjak egylete ma megtartandó nyári táncvigalma mellett nagy érdeklődés nyilvánul. E táncmulatságot virágvásár nyitja meg, hol városunk előkelő hölgyei szolgálják a szébnél szebb virágokat ingyen. A nagyszámú rendezőség nehéz fáradozásait előre láthatólag szép siker fogja koronázni.

Bob színház az Avason. Az avasi Bob színházban csütörtökön este volt az első előadás. Szép számú közönség gyűlt egybe, hogy viszont lássa régi kedvencét, Ferenczi Karolyt, a Király színház komikusát. Az ováció zajos volt. Ferenci aktuális couplet viharos taps s számtalan újrás követte. Kápolnay Irén, a Nép-színház tagja, dalait és táncait kassonban nagy tetszés kísérte s a közönség általában kitűnően mulatott. Kömley Gyula vig dalokat adott elő jóízű humorral. Bevezetésül az „Érke” című bohózatot játszották, amelyben K. Tarnay Leona aratta egy fiatal özvegy szerepében a siker oroszlánrészét. Kömley kitűnő partnere volt s közönség őt is zajosan tapsolta. Az előadást a nyár folyamán megismétlik.

A felső kereskedelmi iskolai tanárok tanfolyamán, melyek a nyilvános előadások a ker. és iparkamara disztermében mindennap d-li 12 órakor kezdődnek. 9-én, szombaton dr. Schack Béla kir. főigazgató előadása a „Kereskedelmi szakoktatás fejlődése és jelen állapota”-ról. 11-én hétfőn Jónás János pozsonyi felső kereskedelmi igazgató előadása „A nagy vállalatok nyilvántartásának legújabb módjáról.” Minden előadás nyilvános s hölgyek és urak szívesen látott vendégek.

A Szemere- és Palóczy-émlék megkoszoruzása. Kegyeletes, szép aktusnak színhelye volt e napokban az Avas. A felső kereskedelmi iskolai tanárok szűnidei tanfolyamának hallgatói vonultak fel oda, hogy megkoszorúzzák nagyjaink, Szemere és Palóczy síremlékét. A Szemere síremlékre Schack Béla kir. főigazgató következő kegyeletes szavakkal helyezte a koszort: „Megjelentünk szentelt emléked előtt, hogy letegyünk arra hódolatunk eme külső jelét. A hazaszeretet, igaz magyarságod, tántoríthatatlan ragaszkodásod a nemzethez legyen mindenha vezetőnk!” Majd a Palóczy-émlékhez vonult a társaság, melynek a főigazgató, megkoszorúzván az emléket, körülbelül következőket mondotta: „A midőn szent emléked előtt leteszem a felső kereskedelmi iskolai tanárok miskolci szűnidei tanfolyamának hallgatói nevében azt a koszort, nem tehetem azt megfelelőbb szavakkal, mint a melyekkel a nemzet nagy lantosa bucsuzott el: „Menj fáradt veterán, egy nemzet látta halálod, kezében fegyverrel elesni harcon dicső.” A két gyönyörű babérkoszoru fehér szalaggal volt ellátva, a szalagokon e felirattal: „Szemere Bertalan emlékének. A kereskedelmi iskolai tanárok miskolci tanfolyama.” „Palóczy László emlékének. A kereskedelmi iskolai tanárok miskolci tanfolyama.”

Katonazene. Ma szombat este 8 órakor a Horvath szálló kerthelyiségében a cs. és kir. 65. gyalogezred zenekara hangversenyt tart érdekes es változatos műsorral.

Hivatalos órák városunk állami pénzügyi hivatalában. A m. kir. pénzügyigazgatóság tudatja a közönséggel, hogy a pénzügyi igazgatóságnál, valamint a miskolci m. kir. adóhivatalnál július hónap 11-től kezdődőleg további rendelkezésig, a hivatalos órák hétköznapokon d. e. 8 órától, délután 2 óráig, ünnepponnap és vasárnapokon pedig d. e. 9 órától déli 12 óráig fognak tartatni.

Új gázvizsgálati felügyelők. Halmy Gyula ny. főgimnáziumi tanár ki évek óta végezte a gázvilágítás felett a szakértői felügyeletet, most erről egészségi okokból lemondott. A városi tanács sajnálattal vette tudomásul a leköszönést s évek óta teljesített buzgó működésért köszönetet és elismerését fejezte ki neki és egyben felkérte Bihary Ferenc és Csorba György, a ref. főgimnázium természet-tanárait, hogy mint szakértők a vizsgálatot járó teendőket teljesíteni sziveskedjenek, akik a tanács megbízását el is fogadták.

Mikor csukják a fő utcán a boltokat. Városunkban a Széchenyi-utcában boltosok, boltosnők és liszt kereskedők egy értekezletükön közös egyetértéssel elhatározták, hogy e hónap 15-ikétől kezdve boltjaikat esti 8 órakor fogják zárni. Felhívjuk reá gazdasszonyaink figyelmét.

Bakancsszállítás. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a m. kir. honvédelmi miniszter a m. kir. hon-

védtség részére szükséges 20000 pár bakancs (páronként 10 K 56 fillér egységár) és 20000 pár könnyű cipő (páronként 8 K 80 fillér egységár) szállítására pályázatot hirdet. Az ajánlattevők 1 koronás bélyeggel ellátott ajánlataikat, ahol ipartestület van, annak útján, ellenben pedig közvetlenül a miskolci Kereskedelmi és Iparkamarához legkésőbb f. évi július hó 15-ig tartoznak benyújtani.

Nyilvános számadás és köszönet. A miskolci önkéntes tűzoltó-egylet által ez év június 19-én rendezett népiünnepély bevételéről: Különbözőféle jegyekből, konfetti s sorsjegyek elárulásából, felülírtetések s pénztári adományokból 5031 K 92 fill. kiadása: Építkezés, világítás, nyomtatvány, tűzijáték, díszítés, zene, jutalomdíjak, konfetti s rendezési kiadásokhoz 1416 K 55 fill. a radvány 3615 K 37 fill. — Embertársaink iránt nemeseen érző szíveknek a szeretet oltárára tett eme kegyes adományaikért s mindazon lelkes hölgyeknek és férfiaknak, kik e szép siker eléréséhez fáradoztak nem ismerő tevékenységükkel hozzájárulni szívesek voltak: hálas érzelmeik között nyilvánítja legmelegebb köszönetét. Miskolc, 1904. június 30-án. *A miskolci önkéntes tűzoltó egylet parancsnoksága.*

Öngyilkossági kísérlet. Csütörtökön reggel négy óra tájban ertesítették a rendőrséget, hogy a szentpéteri-kapual egy Fekete Etel nevű cselédleány öngyilkos szándékkal gyufaföldet ivott. A leány tettét meg az éj folyamán követte el, de a házbéliek csak hajnalban vették észre, amikor a leányt a mérgezés következtében beállott görcsök kezdtek kínozni. A rendőrség értesítése folytán kivonultak a mentők, kik a súlyosan beteg leányt beszállították a kórházba.

Balesetek. Könnyen végzetessé válható baleset érte Matuska István diósgyőri fuvarost, ki egy kocsi fát hozván be Miskolcra, a telt szekérről véletlenül lezuhant, miközben lábtörést és fején is súlyos zúzódást szenvedett. A balesetről értesítette a mentőket, kik Matuskát a kórházba szállították. — Kovács János fuvaros pedig tűzifát szállított az Urak-utca egyik házába. Miker a fát a kecséről lerakta, a gazdátlanul hagyott lovak megindultak. Kovács észrevéve, hogy lovai elmentek utána szaladt a kocsinak s e közben a korlát nélküli parlon megcsuszott és beleesett a Szinvába. Szerencsére erősebb bűrhorzsoláson kívül komolyabb baja nem történt. Dacára a gyakori baleseteknek, a város intézői még mindig nem kerítik korláttal a Szinvapartot.

Uj mosószer. Tisztelt olvasónöinket figyelemztetjük Schicht György cég hirdetésére, a mely „Mosókivonat“ nevű, „Asszonydicséret“ jegyű mosószerrel szól. Derék háziasszonyok egybehangzó ítélete szerint ezzel a szerrel meg lehet takarítani a fél munkát és a fehérnőt sokkal tisztább és fehérebb lesz, mintha közönséges szappant és szódát használnak.

Felhívjuk az olvasó közönség b. figyelmét Vincze Lajos cipész lapunk mai számában megjelent hirdetésére.

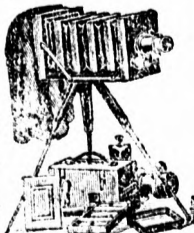
Betűszedő tanulóknak fizetéssel felvétetik 13—14 éves fiú, ki a középiskola 2 osztályát elvégezte. Jelentkezhetni Széleányi és Társa könyvnyomdájában.

DUNKY FIVÉREK

— es. és kir. udvari fényképészek műterme —
MISKOLC Városházter 20.

Országos hírű műtermeink vannak:
Kolozsvár, Miskolc, S.-A.-Ujhely és
Deesen.

Műkedvelők részére friss vegyszerek és minden kellékek kaphatók.

Insektor a legerősebb rovarpör. Senki se dobja ki pénzét rovarirtónak nevezett s erősen hirdetett szerekért, míg kísérletet nem tett a legerősebb rovarpörrel, az insektorral, hogy meggyőződjék arról, miszerint az insektor még a legszívósabb életű alatokat is, mint a poloskát, svábbogarat stb. teljesen kiirtja, mert sokkal erősebb, mint az eddig feltalált, legerősebbnek mondott rovarpör. 20, 40 és 60 kros csomagokban egyedül csak **Szabó Béla** drogáriájában Miskolcon kapható

Szinva parti tréfák.

— Ő is mérnök . . .

A minap az Avas egyik pincéjében vidám társaság ette a fák hús árnyéka alatt, egyik polgártársunk pincéjének a kertjében a hideg kacsacombot s itta reá gyakran és sűrűn a jó öreg Avas-hegy tavalyi termését, persze *víz nélkül*.

A társaságban ott volt városunk egyik jól ismert polgára, aki 26 és fél rendbeli tisztelőbeli állásai mellett még különösen jó hírű cimpora és szabómeszter is.

Egyszerre beállt a házi gazda egy mérnök ismerőse és annak rendje-módja szerint be is mutatkozik K. barátunk, a szabók nagy mesterének is, mondván:

- N. N. mérnök vagyok.
- *En is!* — válaszolja K.
- Ön is? . . . örvendez a mérnök.
- Igen! — úri . . . nadrágmérnök! . . .

A hazaló és a kőműves.

A Széchenyi-utcában fürge kőművesek rakják most egy ópülő ház falait. Az állásokon úri kényelemmel dolgoznak a büszke mesterek, apró tréfiakodással fűszerezve a robotot. Tegnap aztán egy ilyen visszapattnó tréfának voltunk tanúi.

Kicsi hazaló éktelen tenorral ordította:

- Mi van eladó?
- Felülről az állásokról reccogó hang válaszolt:
- Akad egy kis kötél bácsi . . .
- A kis zsidó megállott és cézári nyugalommal legyintett:

— Jó . . . jó . . . csak ne olyan böszkén. Találkozunk mi még a télen s akkor maga fogja kérdezni: *nem veszi meg ezt a stíglincet* nogyságos úr? . . .

Hitelesség nélkül:
Szemtanú Bandi.

CSARNOK.

Professzor úr Ámor.

— Regény. —

Az „Ellenzék“ számára írta: **Horkay Elemér.**
(Folytatás.)

A Loreley haju szép asszonyok könnyelműsödő hangulata támadt, s azért eldobva kialudt richmondi cigarettáját, felhajtott egy pohár pezsgőt, aztán vidáman mondta:

— Könnyű neked Melanie, nekünk asszonyoknak prédikációt tartani! Először is leány vagy és a magad elfusodott egyéniségével ugyancsak nehéz lenne megértened ama gyötrelmeket, melyet az ilyen szerelmek okoznak. Te szabad, modern szellem vagy, az anatomia, melyet mint szaktudományt a klinikán oltottak beléd, kiölte belőled az érzelmi szerelem mamarát, analitikus természet, melybe egy kis székszis is vegyült, megfosztott a lelki gyönyörök élvezetétől. Szóval reálisan gondolkozó nő vagy, kinek sensibilitása csak annyira terjed, hogy nem enged anyagiassá válni.

Dormándy Melanie sajtáságos arckifejezéssel mosolygott el, mintha azt akarta volna mondani, hogy a Loreley haju szépség végtelenen téved, de aztán jobbnak látta más hurokat pengetni. Mintha lelkében ellenállhatlan erővel tört volna ki, erőszakosan visszafojtott leányossága, szemében sajtáságos láng csapott fel, úgy, hogy pillanatra szinte azt lehetett

hinni, hogy ebben a józanfejű „tudós“ leányban elveszett minden objektivitás s lelkét valamely csodás álmvilág láthatlan fantomjai övezik körül. Szinte idegenül lágyan hallatszott a hangja, midőn megszólalt:

— Lássátok asszonyok — kezdte egy mély, bánatos sóhajjal — eddig még egy pillanatra sem volt okom, hogy megbánjan amit tettem, hogy nő létemre pályát választottam, mert ez a „kétlelkűség“ megóvott az élet sok keserűségétől. Igen. „Kétlelkű“ vagyok. Mert amikor estenden, a napi munkától fáradtan itt találok magam eléggé kényelmes, de mégis oly üres otthonomban, úgy érzem, hogy hiányzik valamilyen hiányzik valami, ami teljessé, egészszé tudná tenni az életet, melyben a normális ember megnyugvást talál. Eleinte bizonyos féltő reménykedéssel, a szobám berendezésében kerestem a hibát, hiányosnak találtam az engem körülövező millieut, de később be kellett látnom, hogy itt bent, a lelkemben, egyéniségem egy elrejtett zugában van a hiba. Egy hely maradt a lelkemben, egy kicsiny szöglet a szívemben, amelyet nem tudott betölteni a férfii hivatás teljesítésére vállalkozott női büszkeség, amelyet érintetlenül hagyott az emancipáció utáni vágy. s ami mindvégig megmaradt lelkem Achilles-sarkaként, hol magános, gyakran álmatlan éjszakákon láthatlan szellemek, titkolt vágyak ütöttek tanyát. Vágytam, epedtem a szerelem után. Ne mosolyogjatok. Pillanatra sem gondoltam az *anatomiai* férfira, ment voltam minden érzékiségtől, mely halomra dönti a legszerelmesebb gondolatokat, hanem igenis vágyat éreztem egy erős, nemes férfilelek melodikus harmóniája után, vágytam hallani egy férfi ajakáról azt a szót: „*szeretlek!*“ Tanulmányaim, pályám révén egyenrangúnak érzem magam a férfival, érzem, hogy nincs szükségem arra, hogy abban akit szeretek, egyszersmind leendő kenyérkeresőmet is lássam s így az, akinek lelkemet, szívemet ajándékozom, úgy kapná meg egész valomat, hogy szerelmünkbe az önzés egy paránya sem vegyülne. S ily pillanatokban, mikor ez a gondolat járja át agyamat, oly boldog, oly meglepődött vagyok. Leányok, nőnek érzem magam, aki nem vágyik az asszonyok hívságos, férfi által biztosított előnyeire, hanem szíveért, szívet keres cserébe, a lelkek harmónikus frigyét az utolsó lehetetig, sőt ha hinnünk kell a lelkek vándorlásában, ha tudásom dacára, hitem hangjának engedve koncedálok a lélek túlvilági életét, úgy képelem, hogy ott is, az örökké valóság enyészetlen világában együtt leszek azzal, kivel a földön minden törvényes forma, minden parlágias beavatkozás nélkül a *sív jogán* kötöttem frigyét.

(Folyt. köv.)

Laptulajdonos: Széleányi Lajos.

A lap pontos küldése iránt mindenemű reklamáció ügyében tessék Széleányi és Társa nyomdai céghez (Széchenyi-utca 34. sz. a.) fordulni.

Árlejtési hirdetmény.

Miskolc város képviselői közgyűlése a Városházter 12 sz. ház felépítését elhatározván, az építési munkálatok elvállalására nézve a polgármesteri hivatalos helyiségben 1904. év július hó 25-én d. e. 10 órakor zárt ajánlati verseny tárgyalás fog tartatni.

Az építési munkálatok költségelírány-

zati összege 55.413 kor. 03 fillérben van megállapítva.

Az ajánlathoz a főpénztári hivatalnál előzetesen kifizetendő 5% nak megfelelő összege kiállított betétjegy csatolandó.

A tervek költségvetés és feltételek a mérnöki hivatalnál megtekinthetők.

A munkálatra csakis helybeli építő iparosok és vállalkozók pályázhatnak és ajánlatok az egyes munkákra is elfogadhatók.

Kelt Miskolcon, 1904. évi jul. 5-én.
Pallaghy
polgármester h.

Nyilt-tér.

Sarg-főle szilárd és folyékony
Szappan
Glycerin
a bőrt **fehérré**
és **gyöngéddé teszi.**
Mindenütt kapható.

Sarg-főle Glycerin-szappan

Ugy felnőtteknél, mint gyermekeknél a leggyöngébb korban a **legkitünőbb tisztítószernek** bizonyult. Ismert tekintélyek, mint dr. Hebra tanár, Schauta, Frühwald, Breus, Károly és Gusztáv, Schandlbauer stb. által a legjobb eredménnyel használtak.

Jónak, a jobb az ellensége.

Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vászon és pamut fehérneműek mosására, a **Schicht** által újonnan feltalált **mosókivonat,**

Asszonydicséret'

védjeggyel,
a fehérnemű beáztatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkentti.
2. Fáradtságot a negyedére.
3. A szőrt használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Mint hogy tisztábbá, tehát fehérebbé is varázsolja a fehérneműt.
5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amíg az alatt jegyzett czég kezességét vállal.
6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosószerénél.

Mindenütt kapható! Minden háziasszony és mosónőnél egy egyszeri kísérlet után.

Schicht - szappan

„szarvas“ vagy „kulcs“

Jeggyel
legjobb, legkiadósabb s ennél fogva legolcsóbb szappan.
Minden háros alkalmatosságtól mentes.
Mindenütt kapható!

Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ szavát és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva.

Schicht György, Aussig
a legnagyobb gyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

HYDRALIKUS SAJTÓK

Arany érem Szeged, 1899.
Arany érem Budapest, 1899.
Arany érem Pozsony, 1902.

szőlő- és gyümölcsmust sajtolására a nagy üzem számára. 2 kitollható kosárral, vagy 1 kosárral.
Bor-, gyümölcsbor- és gyümölcsnedv-sajtókat kézi hajtásra Hercules-nyomórő szerkezettel, fa- vagy vastányérral.
Gyümölcs és szőlő-őrleket, bogozógépeket, gyümölcsaszáló készülékeket

gyártanak és szállítanak jótállás mellett mint különlegességet a legújabb szerkezetben

MAYFARTH PH. ÉS TSA, BÉGS, II/1.
különlegeségi gyár gyümölcserőteljesítési gépekben.
Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve. Megrendelések idejekorán kéretnek.

Sok pénz!!

400 koronáig kereshetnek minden rangu egyének havonként riziko nélkül, mellékkereset gyanánt. Bővebbet **A. B. 61. alatt Annoncen Bureau des „Mercur“ — Stuttgart, Schwabstr.**

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek — a kiadóhivatalban. —

UJDONSÁG!

50 fill., 1 korona, 1-50 fill. és 2 koronás nyakkendőkben specialista

ROSENBERG BÉLA
úri divatüzlete
MISKOLC, Széchenyi-utca 20.
Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.

UJDONSÁG!

„MAYER“ GÉPGYÁR
vas- és fémöntőde részvénytársaság SZOMBATHELY.
Raktár: Budapest, V., Lipót-körút 15.

Készít mindennemű **Gazdasági gépeket,** kitérő szerkezeti **Benzin- és szívó-gázmotorokat** 2-50 lóerőig.
Benzin-motoros cséplőkeszletek.

Malomépítéset: Új hengerek, minden e számba vágó gépek gyártása. Teljes műszaki berendezések.
Különlegesség: Legújabb szerkezetű **csavaros és szabadalmazott víznyomású borsajtók.**
Osborne D. M.-féle világhírű amerikai arató és kaszázó gépek magyarországi kizárólagos képviselősege.
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. Kivánatra minden szükségletre külön költséggel és.

BORSOD-MISKOLCI HITELBANK R. T. MISKOLCON.

A jelzálogos hitel terén új üzletág bevezetése.

A hosszú lejáratu, tehát 25, 30, 35, 40, sőt 65 éves törlesztéses kölcsönöket is felvettük üzletünk körébe.

Ez alapon a magyar pénzügyi piac két kiváló intézete, t. i. a „Magyar Jelzálog Hitelbank“ és a „Magyar Agrár és Járadékbank“ azon joggal ruházott fel bennünket, hogy Borsodmégye területén, vagy a szomszédos részekben a fenti intézetek nevében 25—65 év alatt visszafizethető törlesztéses jelzálogi kölcsönöket engedélyezhetünk.

Ezen üzletkötés előnyei a következők:

1. A jelzálogos birtok **valódi értéke** vétetik számításba, mert a **becslést mi eszközöljük** és ennek alapját nemcsak a törvényben gyökerező általános szabályzatok, hanem: **az általunk jól ismert helyi viszonyok is képezik.**
2. A kölcsön engedélyezéséhez írásbeli, formszerű, felszerelt folyamodvány nem szükséges, hanem szóbeli jelentkezés is elegendő.
3. Különös kívánságok, módosítások nem a megszokott körülményes írásos módon, hanem szóbeli megbeszélés alapján **helyben s rövidesen nyernek** elintéztést.
4. A törlesztési **részleteket nem a fővárosba küldi a fél, hanem helyben a mi nyugtánkra fizeti és törlesztési könyvecskéjét nyomban visszakapja.**

A fenti jelzálog **mindazok részére nagyon ajánlatos**, akik az általunk bevezetett **15 éves** kölcsönök törlesztésére **elég erővel nem bírnak**, vagy akik **drága kamatu kölcsönöiket olcsóbb kamatúvá akarják változtatni (conversio)**. Utóbbi esetben a fél részére a bélyeg és illetékmentességet is megkérjük.

Ily hosszú tartamu kölcsönök legkisebb összege 2000 korona.

Írásos vagy szóbeli tudakozódásra felvilágosítással szolgál

Borsod-Miskolci Hitelbank.

Borsodvármégye területén az előzőleg ösmertetett 25—65 éves kölcsönöknek megkötésére a Borsod-Miskolci Hitelbank r.-társaságot Miskolcon jogosítottuk fel.

Budapest, 1904. május 24.

Magyar Agrár és Járadékbank.

Magyar Jelzálog Hitelbank.

SZELÉNYI ÉS TÁRSÁ

MISKOLCZ

Széchenyi-u. 34.

TELEFON-SZ. 62.

KÖNYVNYOMDA KÖNYVKÖTÉSZET ÉS DOBOZ-GYÁR

KÖNYVNYOMDÁNKBAN, mely a mai kor igényeinek megfelelően van felszerelve, bármily könyvnyomdai munkát a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig a legrövidebb idő alatt
o o o és jutányosan készítünk. o o o

Eladó ház.

Urak-utcza 19-ik
számu ház nagy
udvar és kerttel

szabad kézből eladó.

Értekezhetni ugyanott.

!! Ügynökök kizárva !!

Egy 2 lóerejű
használt, de teljesen jó
karban lévő

gázmotor
eladó.

Bővebb felvilágosítás a
kiadóhivatalban nyerhető.

Vigyázz, a tyukszememre ne hágy! Hová oly sietve pajtás!

Megyek a Vincze cipészhez, mert a cipóm kirepedt.
Ő azt úgy beforrasztja, hogy nem látható, mert beheged.
Nem mint a többi cipész össze-vissza varrogatja,
Azt a Vincze ugyesen és csinosan beforrasztja.

Én rendszeren gummitalpu és sarku cipőket viselek,
De azt kizárólag csak Vinczénél rendeltem meg.
Mert ez is mások által teljesen utánozhatatlan,
Mert ez is nem varrva, hanem forrasztva van.

Ha lábamon van, ebben a cipőben mint a nádszál úgy megyek
Nem mint a kemény bőrtalpu cipőben jobbra-balra tönfergek.
Ha tyukszemem van tőle, tyukszemirtőt is veszek,
Mert ennek használata után feltétlenül tizennégy nap leperog.

Ha esős idő van és sárcipóm kiszakadt,
Hozzá viszem, beforrasztja s megtalálja, érti azt,
Úgyes cipész, minek mondjam, tudja azt,
Vincze Lajos Miskolcz, Deák-utcza 16.

Nállam kényelmes cipőtalpbatét is kapható.